



Proceedings of International Educators Conference

Hosted online from Rome, Italy.

Date: 25th January, 2024

ISSN: 2835-396X

Website: econferenceseries.com

ZAMONAVIY TIBBIYOT RIVOJLANISHIGA IBN SINONING

QO'SHGAN HISSASI

Yuldasheva Xurshidabonu Abdusalom qizi

Asqarova Tursunoy Maripjon qizi

To'xtanazarova Mahina Farhodjon qizi

2-Marg'ilon Abu Ali ibn nomidagi

jamoat salomatligi texnikumi

Annotatsiya:

Abu Ali ibn Sino (to'liq ismi: Abū ‘Alī al-Husayn ibn ‘Abd Allāh ibn Sīnā al-Balkhī; arabcha: (أبو علي الحسين بن عبد الله بن سينا) — o'rta osiyolik buyuk qomusiy olim, olimi, tabib va faylasuf deb yuritilgan. 980-yilning 18-iyunida Buxoro yaqinidagi Afshona qishlog'ida tug'ilgan va 1037-yilning 16-avgustida Hamadonda vafot etgan. G'arbda Avitsenna (ingl. Avicenna) nomi bilan mashhur.

Kalit so'zlar: tabobat, Avitsena, Tib qonunlari, qomusiy, hilqatlar, mijozlar.

Ibn Sinoning otasi Abdulloh Balx shahridan bo'lib, Somoniylar amiri Nuh ibn Mansur (967–997) davrida Buxoro tomoniga ko'chib, Hurmaysan qishlog'iga moliya amaldori etib tayinlanadi. U Afshona qishlog'ida Sitora ismli qizga uylanib ikki o'g'il farzand ko'radi. O'g'illarining kattasi Husayn (Ibn Sino), kenjası Mahmud edi. Husayn 5 yoshga kirgach, Ibn Sinolar oilasi poytaxt — Buxoroga ko'chib keladi va uni o'qishga beradilar. 10 yoshga yetmasdan Ibn Sino Qur'on va adab darslarini to'la o'zlashtiradi. Ayni vaqtida u hisob va aljabr (algebra) bilan ham shug'ullanadi, arab tili va adabiyotini mukammal egallaydi. Ibn Sinoning ilm sohasidagi dastlabki ustozи Abu Abdulloh Notiliy edi. U el orasida hakim va faylasuf sifatida mashhur bo'lgani uchun otasi Ibn Sinoni unga shogirdlikka berdi. Notiliyning qo'lida olim mantiq, handasa va falakiyot (astronomiya)ni o'rgandi va ba'zi falsafiy masalalarda ustozidan ham o'zib ketdi. Ibn Sinoning aql-zakovatini ko'rgan ustozи otasiga uni ilmdan boshqa narsa bilan shug'ullantirmaslikni tayinlaydi. Shundan so'ng ota o'g'liga ilm o'rganish va bilimlarini chuqurlashtirish uchun barcha sharoitlarni yaratib berdi. Abu Ali tinmay mutolaa qilib, turli ilm sohalarini o'zlashtirishga kirishdi. U musiqa, optika, kimyo, fiqh kabi fanlarni o'qidi, xususan, tabobatni sevib o'rgandi va bu ilmda tez kamol topa boshladи.



Proceedings of International Educators Conference

Hosted online from Rome, Italy.

Date: 25th January, 2024

ISSN: 2835-396X

Website: econferenceseries.com

Ibn Sinoning tib ilmida yuksak mahoratga erishishida Buxorolik boshqa bir tabib Abu Mansur al Hasan ibn Nuh al Qumriyning xizmati katta bo‘ldi. Ibn Sino undan tabobat darenini olib, bu ilmning ko‘p sirlarini o‘rgangan. Qumriy bu davrda ancha keksayib qolgan bo‘lib, 999-yilda vafot etdi.

Ibn Sino 17 yoshdayoq, Buxoro xalqi orasida mohir tabib sifatida tanildi. O‘sha kezlarda hukmdor Nuh ibn Mansur betob bo‘lib, saroy tabiblari uni davolashdan ojiz edilar. Dovrug‘i butun shaharga yoyilgan yosh tabibni amirni davolash uchun saroyga taklif qiladilar. Uning muolajasidan bemor tezda sog‘ayib, oyoqqa turadi. Evaziga Ibn Sino saroy kutubxonasidan foydalanish imkoniyatiga ega bo‘ladi. Somoniylarning kutubxonasi o‘sha davrda butun O‘rtta va Yaqin Sharqdagi eng katta va boy kutubxonalardan sanalardi. Ibn Sino bir necha yil davomida shu kutubxonada kecha-yu kunduz mutolaa bilan mashg‘ul bo‘lib, o‘z davrining eng o‘qimishli, bilim doirasi keng kishilaridan biriga aylandi va shu paytdan boshlab o‘rtta asr falsafasini mustaqil o‘rganishga kirishdi. U yunon mualliflarining, xususan, Aristotelning „Metafizika“ asarini berilib mutolaa qildi. Lekin bu kitobda bayon qilinganlarning aksariyati Ibn Sinoga tushunarsiz edi. Tasodifan yosh olimning qo‘liga Abu Nasr Forobiyning „Metafizikaning maqsadlari haqida“gi kitobi tushib qoladi va uni o‘qib chiqibgina Ibn Sino metafizikani o‘zlashtirishga muvaffaq bo‘ladi. Shunday qilib, Ibn Sino zaruriy bilimlarning barchasini Buxoroda oldi. Olimning ilmiy ijodi 18 yoshidan boshlandi. U Nuh ibn Mansurga atab nafsoniy quvvatlar haqida risola, „Urjuza“ tibbiy she’riy asari, o‘z qo‘shnisi va do‘ssti Abulhusayn al-Aruziyning iltimosiga binoan, ko‘p fanlarni o‘z ichiga olgan „Alhikmat al-Aruziy“ („Aruziy hikmati“) asarini ta’lif etdi. Undan tashqari, boshqa bir do‘ssti faqih Abu Bakr Albarqiy (yoki Baraqiy)ning iltimosiga ko‘ra, 20 jildli „Alhosil val-mahsul“ („Yakun va natija“) qomusiy asari hamda 2 jildli „Kitob al-bir val-ism“ („Sahovat va jinoyat kitobi“)ni yozdi.

Qoraxoniylar 999-yil Buxoroni zabit etib, Somoniylar davlatini ag‘darganidan keyin Ibn Sino hayotida tashvishli, notinch va og‘ir damlar boshlandi. 1002-yil uning otasi vafot etdi. Ikki sulola vakillarining taxt uchun kurashi 1005-yilgacha davom etib, oxiri Qoraxoniylarning butkul g‘alabasi bilan tugadi. Bunday vaziyatda Buxoroda ortiq qolib bo‘lmash edi. Shu bois Ibn Sino o‘z yurtini tark etib Xorazmga bosh olib ketdi. XI-asr boshlarida Xorazm qoraxoniylar hujumidan birmuncha tinch bo‘lib, iqtisodiy va madaniy jihatdan ancha rivojlangan o‘lka edi. Xorazmshohlar Ali ibn Ma’mun (997–1009) va Ma’mun ibn Ma’mun (1009–1017) ilm fanga e’tiborli hukmdorlar bo‘lib, olimlarga ilmiy ijod uchun qulay sharoit bergan edilar.



Proceedings of International Educators Conference

Hosted online from Rome, Italy.

Date: 25th January, 2024

ISSN: 2835-396X

Website: econferenceseries.com

Shu bois bu davrda Xorazmning poytaxti Gurganj (Urganch)da zamonasining ko‘pgina taniqli olimlari to‘plandi. Yirik matematik va astronom Abu Nasr ibn Iroq, (1034-yilda vafot etgan), mashhur tabib va faylasuflar Abu Saql Masihiy (1010-yilda vafot etgan), Abu al-Xayr Hammor (942–1030) va buyuk olim Abu Rayhon Beruniy shular jumlasidan. Ana shu ilmiy davraga 1005-yil Ibn Sino ham kelib qo‘sildi. Xorazmda Ibn Sino, asosan, matematika va astronomiya bilan shug‘ullandi. Bu sohalardagi bilimlarining chuqurlashib, ilmiy dunyoqarashining shakllanishida Ibn Iroq va Beruniy bilan bo‘lgan ilmiy muloqotlar katta ahamiyat kasb etdi. Ibn Sinoning Aristotel ta’limoti xususida Beruniy bilan va o‘zining shogirdi Baxmanyor bilan yozishmalari tarixda mashhurdir. Ibn Sino Abu Saxl Masihiyning tibbiy tajribasi va bilimlaridan ham katta saboq oldi. Xorazmshoh vaziri Abulhusayn as-Sahliy ilmlarni sevuvchi kishi bo‘lganidan, Ibn Sino u bilan do‘stlashadi va unga atab alkemyoga oid „Risola aliksir“ („Eliksir haqida risola“) nomli asar yozdi. Biroq Xorazmdagi osoyishta hayot uzoqqa cho‘zilmaydi. Sharqda qudrati ortib borayotgan G‘azna hukmdori sulton Mahmud G‘aznaviy bu o‘lkaga ko‘z tikadi. U, avval, Ma’munga saroydagi bir guruh olimlarini G‘aznaga jo‘natib yuborishni so‘rab xat yozadi. Bu xatga javoban Beruniy va Abu al-Xayr Hammor G‘aznaga ketadilar. Ibn Sino esa bu taklifni rad etib, Masihiy bilan birgalikda 1010–1011-yillarda yashirinchha Xorazmni tark etadi. Shu vaqtidan olimning sargardonlik yillari boshlanib, umrining oxirigacha vatandan uzoqda hayot kechirishga majbur bo‘ladi. Masihiy bilan Ibn Sino Jurjonga — Masihiyning vataniga yo‘l oldilar. Lekin yo‘ldagi qiyinchiliklar va suvsizlik tufayli Masihiy betob bo‘lib, vafot etadi. Natijada, Ibn Sino azob-uqubatlar chekib, avval, Niso, so‘ng Obivard, Tus, Shiqxon va Xurosonning boshqa shaharlarida qisqa muddat turganidan keyin, nihoyat, Kaspiy dengizining janubi sharqida joylashgan Jurjon amirligiga yetib keladi. Ibn Sino Jurjonda 1012–1014-yillarda yashaydi, lekin shu qisqa vaqt ichida uning hayotidagi muhim voqealardan biri — Abu Ubayd Jurjoniy bilan uchrashuv va bir umrga do‘stlashuv sodir bo‘ladi. U Ibn Sinoga nafaqat shogird, balki sodiq do‘st ham edi. U Ibn Sino bilan olimning so‘nggi damigacha, 25 yil davomida birga bo‘ladi. Ibn Sino tarjimai holining yozilib qolishi, ko‘pgina asarlarining ta’lifi va tartibga tushishi hamda ularning keyingi avlodlarga kelishida Jurjoniyning xizmati katta.

Jurjondalik vaqtida Ibn Sino ham ilmiy ijod bilan shug‘ullandi, ham tabib sifatida faoliyat ko‘rsatdi. Bu yerda u shogirdining iltimosiga ko‘ra, mantiq, falsafa va boshqa fanlarga oid bir nechta risola yozdi va eng muhim „Tib qonunlari“ning



Proceedings of International Educators Conference

Hosted online from Rome, Italy.

Date: 25th January, 2024

ISSN: 2835-396X

Website: econferenceseries.com

dastlabki qismlarini yaratdi. 1014-yil olim Jurjoni tark etib, Rayga ko‘chdi. Ibn Sino Rayga kelgan vaqtida bu yerda buvayhiylardan bo‘lmish Majduddavla Abu Tolib Rustam (997–1029) va uning onasi Sayyida Xotun hukmronlik qilar edilar. Bu yerda Ibn Sino savdoi dardiga chalinib qolgan Majduddavlani davoladi va shu sababli saltanat tepasida turgan Sayyidaning hurmat-ehtiromiga sazovor bo‘ldi. Lekin olim Rayda ham uzoq turolmadi, chunki Sulton Mahmud G‘aznaviyning Rayga ham hujum qilish xavfi bor edi. Shu bois Ibn Sino Rayni tark etib, nisbatan kuchliroq, bo‘lgan Hamadonga, Majdud-davlaning akasi Shamsuddavla (997–1021) huzuriga ketadi. Hukmdorni sanchiq kasalidan davolaganidan keyin olimni saroyga taklif qiladilar. U avval saroy tabibi bo‘lib ishlaydi, so‘ng vazirlik mansabiga ko‘tariladi. Davlat ishlari bilan band bo‘lishiga qaramay ilmiy ishlarini ham davom ettiradi va qator asarlar yaratadi. „Tib qonunlari“ning birinchi kitobini tugatib, o‘zining mashhur falsafiy qomusi — „Kitob ash-shifo“ni ham shu yerda yozishga kirishadi. „Tib qonunlari“ning qolgan qismini ham Hamadonda yozib bitiradi. Ibn Sino Hamadonda 1023-yilgacha istiqomat qiladi va ayrim siyosiy sabablarga ko‘ra, shu yili Isfahonga jo‘nab ketadi. Umrining qolgan 14 yilini shu yerda o‘tkazdi. Bu yerda ham u tinimsiz ilmiy ish bilan mashg‘ul bo‘lib, bir qancha asarlar yaratdi. Ular orasida tib, falsafa, aniq fanlar, tilshunoslik kabi fanlarga oid kitoblar bor. „Kitob ash-shifo“ning qismlari, fors tilidagi „Donishnama“ va 20 jildli „Insof-adolat kitobi“ shular jumlasidan.

Jurjoniying yozishicha, Ibn Sino garchi, jismoniy juda baquvvat bo‘lsada, biroq, shaharma-shahar darbadarlikda yurish, kecha-kunduz tinim bilmay ishlash va bir necha bor ta’qib qilinib, hatto hibsda yotishlar olimning salomatligiga jiddiy ta’sir etdi. U qulanj (Kolit) kasalligiga chalindi. Aloudavlaning Hamadonga yurishi vaqtida Ibn Sino qattiq betobligiga qaramay, u bilan birga safarga chiqadi. Yo‘lda dardi qo‘zg‘ab olimning tamomila madori quriydi va oqibatda u shu darddan 57 yoshida vafot etadi. Olim Hamadonda dafn etiladi. Uning qabri ustiga 1952-yilda maqbara ishlangan (me’mori X. Sayxun). Maqbara Ibn Sinoga bag‘ishlangan muzey xonalarini ham o‘z ichiga oladi.

Zamondoshlari Ibn Sinoni „Shayx ar-Rais“ („donishmandlar sardori, allomalar raisi“); „Sharaf al-mulk“ („O‘lka, mamlakatning obro‘sni, sharafi“), „Hujjat al-haqq“ („Rostlikka dalil“); „Hakim al-vazir“ („Donishmand, tadbirkor vazir“) deb ataganlar. Jahon fani tarixida Ibn Sino qomusiy olim sifatida tan olingan, chunki u o‘z davridagi mayjud fanlarning qariyb barchasi bilan shug‘ullangan va ularga oid asarlar yozgan. Olim asarlarini o‘sha davrda Yaqin va O‘rta Sharqning ilmiy tili



Proceedings of International Educators Conference

Hosted online from Rome, Italy.

Date: 25th January, 2024

ISSN: 2835-396X

Website: econferenceseries.com

bo‘lgan arab tilida, ba’zilari (she’riy va ayrim falsafiy asarlari)ni fors tilida yozgan. Turli manbalarda uning 450 dan ortiq asar yozganligi qayd etilgan, lekin bizgacha ularning 242 (160) tasi yetib kelgan. Shulardan 80 tasi falsafaga, 43 tasi tabobatga oid bo‘lib, qolganlari mantiq, psixologiya, tabiiyot, astronomiya, matematika, musiqa, kimyo, axloq, adabiyot va tilshunoslikka bag‘ishlangan. Lekin bu asarlarning hammasi ham olimlar tomonidan bir xilda o‘rganilgan emas. Ibn Sinoning ko‘proq falsafa va tibga oid kitoblari jahonning ko‘pgina tillariga tarjima etilib, asrlar davomida qayta qayta nashr qilib kelinmoqda, lekin shu bilan bir vaqtda, boshqa ko‘p asarlari hali qo‘lyozma holida o‘z tadqiqotchilarini kutmoqda. Ibn Sinoning ilmiy merosini shartli ravishda 4 qismga, ya’ni falsafiy, tabiiy, adabiy va tibbiy sohalarga bo‘lish mumkin, olim shularning har birida chuqr iz qoldirgan. Lekin Ibn Sino asarlarining miqdoriy nisbatiga nazar solsak, olimning qiziqish va e’tibori ko‘proq falsafa va tibga qaratilganini ko‘ramiz. Garchi, uni „Avitsenna“ sifatida G‘arbda mashhur qilgan uning tibbiy merosi, xususan, „Tib qonunlari“ bo‘lsada, „Shayh ar-Rais“ nomi, avvalambor, uning buyuk faylasufligiga ishoradir.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Petrov, V. D. „Ibn Sina-velikiy sredneaziatskiy ucheniy ensiklopedist.“ Abu Ali Ibn Sina. Kanon vrachebnoy nauki. Tashkent, 1981
2. Avicenna and the Visionary Recital (en), 2016-04-09 ISBN 9780691630540. „In this work a distinguished scholar of Islamic religion examines the mysticism and psychological thought of the great eleventh-century Persian philosopher and physician Avicenna (Ibn Sina), author of over a hundred works on theology, logic, medicine, and mathematics.“
3. Daly, Jonathan. *The Rise of Western Power: A Comparative History of Western Civilization* (en). A&C Black, 2013-12-19 — 18 bet. ISBN 978-1-4411-1851-6.
4. Avicenna | Persian philosopher and scientist“, *Encyclopedia Britannica (inglizcha)*, qaraldi: 2018-08-04
5. O‘zbekiston milliy ensiklopediyasi. T., 2003. 9-bet